EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.5.2014
COM(2014) 277 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

TILL EKONOMISKA OCH FINANSIELLA KOMMITTÉN

enligt artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1210/2010 av den 15 december 2010 om äkthetskontroll av euromynt och hantering av euromynt som inte är lämpliga för cirkulation

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN
TILL EKONOMISKA OCH FINANSIELLA KOMMITTÉN

enligt artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1210/2010 av den 15 december 2010 om äkthetskontroll av euromynt och hantering av euromynt som inte är lämpliga för cirkulation[1]

1. SYFTET MED FÖRORDNING (EU) nr 1210/2010

För att förbättra skyddet av euron mot förfalskningar måste, i enlighet med förordning (EG) nr 1338/2001[2], kreditinstitut och andra leverantörer av betalningstjänster, inom ramen för sin betalningsverksamhet, samt eventuella övriga inrättningar som hanterar sedlar och mynt och distribuerar dem till allmänheten (nedan kallade *inrättningarna*), se till att eurosedlar och euromynt som de har mottagit och som de avser att åter sätta i omlopp äkthetskontrolleras och att förfalskningar upptäcks.

För myntens del beskrivs skyldigheten ännu mer ingående i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1210/2010 av den 15 december 2010 om äkthetskontroll av euromynt och hantering av euromynt som inte är lämpliga för cirkulation (nedan kallad *förordningen*). Syftet med förordningen är att effektivisera och förenhetliga äkthetskontrollen av euromynt i hela euroområdet med hjälp av bindande regler för gemensamma förfaranden vid äkthetskontroller av euromynt i omlopp samt mekanismer för nationella myndigheters kontroll av dessa förfaranden. Äkthetskontrollerna är utformade för att bekräfta att euromynt är äkta och lämpliga för cirkulation.

I förordningen föreskrivs att äkthetskontrollen ska fullgöras med hjälp av myntsorteringsmaskiner eller av utbildad personal. Efter äkthetskontrollerna ska alla misstänkt falska euromynt och de som inte är lämpliga för cirkulation skickas till det nationella centrumet för myntanalys eller någon annan av berörd medlemsstat utsedd myndighet. I förordningen fastställs testkrav för myntsorteringsmaskinerna, regler för hantering av euromynt som inte är lämpliga för cirkulation samt kontrollmekanismer som medlemsstaterna ska införa för att säkerställa att inrättningarna fullgör sin kontrollsskyldighet.

[1] EUT L 339, 22.12.2010, s. 5.
[2] EUT L 181, 4.7.2001, s. 6.

Europeiska tekniska och vetenskapliga centrumet (ETSC), som inrättats genom kommissionens beslut 2005/37/EG[3], har i enlighet med artikel 7 i förordningen fastställt riktlinjerna för genomförandet av förordning (EU) nr 1210/2010 (nedan kallade *riktlinjerna*).

2. RAPPORTENS SYFTE

Efter att ha analyserat medlemsstaternas årliga rapport ska kommissionen, i enlighet med artikel 12.4 i förordningen, varje år lägga fram en rapport för ekonomiska och finansiella kommittén om utvecklingen och resultaten när det gäller äkthetskontroll av euromynt och euromynt som inte är lämpliga för cirkulation.

Kommissionen har nu för första gången utarbetat en sådan årsrapport. I fråga om förfarandet för äkthetskontroll har förordningen tillämpats sedan den 1 januari 2012. Rapporten avser år 2012, och har till huvudsyfte att bedöma om de gemensamma förfarandena för äkthetskontroll har genomförts korrekt, om de nationella myndigheternas mekanismer för kontroll av dessa förfaranden är effektiva samt slutligen att ge en övergripande statistik på grundval av medlemsstaternas rapporter.

3. MEDLEMSSTATERNAS RAPPORTER OM ÄKTHETSKONTROLL AV EUROMYNT

I enlighet med artikel 12.1 ska medlemsstaterna årligen lämna rapport till kommissionen om sina äkthetskontroller av euromynt. Rapporterna ska innehålla uppgifter om antalet kontroller och antalet myntsorteringsmaskiner som kontrollerats, testresultaten, mängden mynt som dessa maskiner behandlat, antalet mynt som misstänks vara falska och som analyserats och antalet euromynt som inte är lämpliga för cirkulation och för vilka ersättning utbetalats, samt uppgifter om de undantag som anges i förordningen.

Medlemsstaternas tidsfrist för att lämna in sin årliga rapport anges i riktlinjerna till den 15 februari det år som följer på det år som rapporterna avser.[4]

[3] Kommissionens beslut av den 29 oktober 2004 om inrättande av Europeiskt tekniskt och vetenskapligt centrum (ETSC) och om samordning av tekniska åtgärder för skydd av euromynt mot förfalskning, EUT L 19, 21.1.2005, s. 73.

[4] Endast sju av euroområdets medlemsstater lämnade in sina rapporter före den 15 februari 2013.

4. BEDÖMNING AV MEDLEMSSTATERNAS RAPPORTER FÖR ÅR 2012

4.1. Bedömningskriterier

Huvudkriterierna för rapporterna om äkthetskontrollen av euromynt samt euromynt som inte är lämpliga för cirkulation fastställs i artikel 12 i förordningen. I syfte att samordna äkthetskontrollerna föreskrivs i artikel 7 i förordningen att europeiska tekniska och vetenskapliga centrumet (ETSC) ska fastställa riktlinjer – däribland praktiska genomförandebestämmelser – för medlemsstaternas tester, kontroller och granskning, efter samråd med CCEG (*Counterfeit Coin Experts Group*). På grundval av riktlinjerna måste medlemsstaterna ta med följande indikatorer i sina rapporter:[5]

1. Totalt antal mynt i de tre högsta valörerna som behandlats år 2012.
2. Antal genomförda kontroller på plats.
3. Totalt antal kontrollerade myntsorteringsmaskiner.
4. Total volym mynt som behandlats av kontrollerade myntsorteringsmaskiner:
5. Totalt antal misstänkt förfalskade mynt som analyserats.
6. Totalt antal olämpliga mynt för vilka ersättning utbetalats.

4.2. Bedömning av rapporterna

Sexton medlemsstater i euroområdet fullgjorde sin skyldighet att lämna in en årsrapport, nämligen: Belgien, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Cypern, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Österrike, Portugal, Slovenien och Slovakien.

Av de medlemsstater som påmints om sina rapporter har endast Finland ännu inte fullgjort sin skyldighet.

Noteras bör att när ”totalt antal” nämns i föreliggande rapport avser detta endast situationen i de medlemsstater i euroområdet som hittills har lämnat sina uppgifter.

En fullständig översikt återfinns i bilaga II.

[5] Se bilaga I.

4.2.1. Totalt antal mynt i de tre högsta valörerna som behandlats under 2012

Inrättningarna[6] fullgör på grundval av artikel 3 sin äkthetskontroll med hjälp av myntsorteringsmaskiner, som ingår i ETSC:s förteckning, som är utformade för att bekräfta att euromynt är äkta och lämpliga för cirkulation.

Det totala antalet mynt i de tre högsta valörerna (2 euro, 1 euro och 50 cent) som behandlats av myntsorteringsmaskiner under 2012 är lika med **9 845 834 296**.[7] Detta belopp utgör **58,82 %** av värdet av de mynt som är i omlopp.[8]

4.2.2. Totalt antal kontroller som genomförts på plats

Medlemsstaterna ska, i enlighet med artikel 6 i förordningen, varje år på plats i inrättningarna utföra kontroller för att genom detekteringstest verifiera att ett representativt urval av de myntsorteringsmaskiner som används fungerar korrekt.

Medlemsstaterna gjorde under 2012 totalt **220**[9] kontroller på plats. Antalet kontroller som rapporterats varierar kraftigt, mellan **1** och **76** kontroller per medlemsstat. Detta skulle kunna förklaras av marknadens storlek och hur marknadens kontanthantering är organiserad i en viss medlemsstat. I vissa medlemsstater behandlas hela mängden mynt av ett enda värdetransportföretag och i andra, exempelvis av individuella affärsbanker. Fyra medlemsstater (Grekland, Italien, Luxemburg och Malta) har inte rapporterat några kontroller. De kommer att uppmanas att förbättra sin rapportering eller införa kontrollmekanismer om så ännu inte har skett.

4.2.3. Totalt antal kontrollerade myntsorteringsmaskiner.

Totalt **315**[10] myntsorteringsmaskiner har kontrollerats och **70,15 %**[11] av dem överensstämde med specifikationerna. För maskiner som inte uppfyller kraven bör de korrigerande åtgärder som avses i artikel 6.7. i förordningen vidtas.

4.2.4. Total volym mynt som behandlats av kontrollerade myntsorteringsmaskiner

Om kommissionen inte mottagit något meddelande om undantag i enlighet med artikel 6.5 i förordningen är medlemsstaterna enligt artikel 6.3 skyldiga att kontrollera de myntsorteringsmaskiner som har behandlat minst 25 % av den totala samlade nettovolymen

[6] Artikel 2 d i förordning nr 1210/2010, jämförd med artikel 6.1 i förordning nr 1338/2001.
[7] Se bilaga I.
[8] Beräknat på grundval av en nettoutgivning av 16 737 875 000 mynt (källa: *ECB Currency information system report of December 2012*). Noteras bör dock att vissa mynt kan ha kontrollerats flera gånger.
[9] Se bilaga I.
[10] Se bilaga I.
[11] Se bilaga II.

av de tre högsta valörerna av de euromynt som den medlemsstaten har utgivit från införandet av euromynt fram till utgången av 2011.

På grundval av uppgifter från ECB:s databas angående nettoutgivningen per medlemsstat från införandet av euron fram till utgången av 2011 uppfyllde följande medlemsstater det 25-procentskriterium som avses i artikel 6.3: Belgien, Estland, Spanien, Frankrike, Irland, Nederländerna, Portugal och Slovenien[12] (se bilaga III).

Tyskland och Slovakien tillämpade det undantag som avses i artikel 6.5 och respekterade den lägre tröskeln på 10 %.[13]

Den totala volym mynt som behandlats av myntsorteringsmaskiner som kontrollerats av de utsedda nationella myndigheterna uppgår till **6 117 955 983** stycken,[14] vilket utgör **62,13 %** av den volym mynt som behandlades 2012.[15]

4.2.5. Totalt antal analyserade misstänkta förfalskade mynt

Det totala antalet analyserade misstänkta förfalskade mynt avser alla misstänkta mynt som sänts till nationella centrum för myntanalys i de olika medlemsstaterna för analys. Det totala antalet analyserade misstänkta förfalskade mynt uppgår till **567 054**[16] stycken. Det totala antalet förfalskade mynt som upptäckts i omlopp uppgår till **180 139** stycken.[17]

4.2.6. Totalt antal olämpliga mynt för vilka ersättning utbetalats

Medlemsstaterna ska betala ersättning för eller byta ut euromynt som blivit olämpliga på grund av lång cirkulation eller genom en olyckshändelse eller som av någon annan anledning har underkänts under äkthetskontrollen. Medlemsstaterna får vägra att betala ersättning för euromynt som inte är lämpliga för cirkulation och som har ändrats antingen avsiktligen eller genom en process som på goda grunder kan förutses ändra dem; dock ersätts mynt som samlats in för välgörande ändamål, t.ex. mynt som kastats i fontäner.

Det totala antal olämpliga mynt för vilka ersättning utbetalats uppgår till **14 002 311** stycken.[18]

---

[12] Italien, Luxemburg, Cypern, Malta och Österrike uppfyllde inte kraven.

[13] Grekland begärde undantag, men respekterade inte det undre tröskelvärdet eftersom landet inte rapporterade några kontroller.

[14] Se bilaga I.

[15] Bygger på siffrorna i punkt 4.2.1.

[16] Se bilaga I.

[17] Källa: ETSC årsrapport *The protection of the euro coins in 2012*.

[18] Se bilaga I.

5. SLUTSATSER

Föreliggande rapport är den första enligt förordningens artikel 12.4. Eftersom förordningen, med undantag för bestämmelserna i kapitel III, har varit tillämplig från och med den 1 januari 2012 var kalenderåret 2012 förordningsens första genomförandeår.

Eftersom inte alla rapporter ännu har mottagits[19] avser kommissionen att påminna de medlemsstater i euroområdet om skyldigheten att i tid uppfylla kraven enligt förordning nr 1210/2010.

På grundval av inrapporterad information är slutsatsen att äkthetskontrollen i inrättningarna förefaller vara införd i flertalet av euroområdets medlemsstater och att 12 av 17 av dessa medlemsstater kontrollerar att de inrättningar som avses i artikel 6 förordning nr 1338/2001 fullgör äkthetskontrollskyldigheten på korrekt sätt.

En ytterligare finjustering av medlemsstaternas rapporteringsplikt behövs för att kommissionen ska kunna ta fram en heltäckande bild av de äkthetskontroller som införts i medlemsstaterna. Medlemsstatermas rapporter är inte tillräckligt fullständiga och enhetliga för att kommissionen ska kunna göra en ingående bedömning. Ytterligare harmonisering och förbättring av rapporteringen ska diskuteras i den nuvarande expertgruppen (expertgrupp för förfalskade mynt) och införlivas i riktlinjerna för framtida rapporter.

[19] Som angavs i avsnitt 4.2 har 16 medlemsstater fullgjort sin skyldighet att lämna in en rapport och endast Finland har inte gjort det.